

Погроми на Україні

(Продовження.)
 Погром в Проскуріві почався так. Українські "козаки" з "отаманами", озброєні від ніг до голови, входили в жидівські хатки і домагалися грошей та дорогісностей. На смерть залікане жидівське населення, негідно, без слова, викладали перед "гостей" все, що мало — від однієї до кількох сорочок. Все це моментально зникало в мішках "козаків". Тоді заставляють вони всіх розділятися до останньої сорочки. Але й цим не задовольняються "козаки". Іх "отаман армії" У.Н.Р. Самосенко наказує "хлопцям" шукати захованого добра. "Шукають" погрозами, б'ють шомполами, прикладами, страшним підшуванням, припнуванням свічковою палицею. Козаків і жидів, виривають волосся з голови. Потім скаженіють. Розвалюють печі, стіни, зривають підлоги, випускають пух з перин, валять горіще (під) і заставляють Жидів бігти до сусідів, та позичити грошей на викуп себе. Серед страшної скаженої бієки, вереску голіх жінок і дітей, стонів раних і мучених, дзенькоту різбитих вікон, тріскоту розвалюваних стін, печей, дверей, шаф — одна частина "гостей" насилує жінок, не дивлячись на вік і то на очах родичів, чоловіків, братів, дітей, а друга частина за цей час руйнує. Як "повседняється" перші, тоді змінюють їх другі. Пійнявши все кімнатне убивством. Забранний хлам з жидівських хат складається на підводи і перевозиться на залізницю, до військових вагонів, або роздається спеціальним воєнним з собакою проституткам.

В кожній жидівській хатині, однаково, "Отаман" Самошенко гуляє. До божевільної доведе жидівське населення кидається в розпуці на всі боки. Перебігає з дому в дім, ховається в ями, біжить за місто, до добрих людей-християн. Але на них полюють "козаки". Стріляють, як по зайцях. По вулицях валяються трупи, в болоті качаються ранені. По них переїждять кінями, відпадами.

Чи треба ще далі описувати повітряне місто Проскурів під час війни У.Н.Р.?

Страшні погроми і в Житомирі, під керівництвом "отамана" У.Н.Р. Паленка. Собаки ростягали трупи і голови їх були огризені. Були випадки знасилування 10 літніх дітей — дівчаток. Старих дідухів мучили і як пійнявши убивали. "Козаки", поділені на групи по 5-6-10 чоловік, часто на чолі з "отаманом", вривалися в будинки і заглушували людські крики жінок і дітей зустрічами в нещасних. Деяким жидам розпорювали животи і наклали в них каміння або набивали під шкіру ретит подшуканими.

В 2-гому житимирському погромі брали участь також "союзники" У.Н.Р. — польські воєнки.

А рівночасно з тим "уряд" Петлюри проголошує "забезпечення права всім національним меншостям".

Це, що діялося по дрібних менших містечках, годі описувати. Досить того, що кожна нова група "козаків" наново починала свій погром. З містечка:

АПАТІЯ СЕРЕД ТРЕЙД-ЮНИВ В КАНАДІ.

(Продовження з 2-ї сторони.)
 т. зв. "Arbitration Board" (раду помирення), яка має погодити обидві сторони. І так це відрізняється до зими, а тоді три дні в тиждень праці і як хочеш — страйкуй!

Лідери боряться між собою за владу в робітничих юнівах, а рядові робітники на цим терплять і все більше і більше деморалізуються та тратьють довіру навіть до дієвих і широкіх робітничих провідників та до революційних організацій.

Синюверсальський.

ГОВОРИЛА НЕБІЖЕНКА ДО САМОЇ СМЕРТІ...

(В пам'ять жертвистий "Свободі", старій мучусі невідомим Українцям.)

Попівське - хуліганська галаска в Зауцненні Держав "Свобода" не забула й про нас, хоч ми далеко від неї. Але — видно не стало брехнів з чорносотенної старокраєвої преси, які повністю передруковують цю газетку, і — замотилений "редактор" задумав "счочити" на "У. Р. Вісті" у Вінниці. По правді ми не дивуємося цьому, бо від газетки, що захвалою детективні, шпійнів і погромницькими агітаціями тривить сліпих на зречні, вимагати ідейності, чесності й прямотинності — смішно. Свідоме робітництво не раз мало змогу переконатися в правдивості "достовірних" вісток "Свободи". Але спосіб писання цієї патрістично-хуліганської ганчірки переходить всім поняття людської звичайності. Недавно ми мали змогу читати навіть такі штубацькі "філософії" свободянських "редакторів", що вбитий буржуазним наймитом представник С.С.Р.Р. Воронський — був злодій, а це тому, бо по російськи слово "вор", значить "злодій". (Філософія, правда?) Що має спільного російське слово "вор", з назвиском Воронського, "Свобода" не каже, тільки шепче, мовляв, добре, що вбили... Він був — большевик. Цялий культурний світ знає, що вбитий Воронський по походженню був Поляком, тимсамим його назвиском нема нічого спільного з російською мовою. Це також безглуздість, як би ми казали, що слово ревок означає на білоруській мові: бутай. До назвиску людей можуть придиратися тільки недорослі хлопчики, які й прозивають один-одного: Іван-балабан! — або Кирило-рило! і т. д.

Але погромницька "Свобода" має з культурою стільки спільного, як і "редактори" з розумом, дарма що кожний з них величав себе "професором". Найкращим доказом цього розуму є сама газетка іх. В "Свободі" друкується все в передруках з старокраєвих свистків дрібнобуржуазії, а навіть Винницької помирної ями "Нової України". Оригінальним є тільки оголошення ньюорських детективів, які "потребують 6 інтелектуальних сил до праці". (Гл. "Свобода" ч. 176.)

Обурення "Свободи" дійшло до краю, як прийшла вістка з України, що селяне (українські, а не московські!) усунули з могили Того, що казав:

Я не знаю бога

хрест і поставили великий пам'ятник.

Було це на могилі Великого Революціонера і співця поневоленіх кріпаків — Тараса Шевченка. Не будемо повторювати того, що всім відомо. Царський уряд і буржуазія дозволили ставити на могилі Шевченка хрест, бо ставили його над цілим працюючим українським народом. Смілі слова Шевченка придалося воні залізним хрестом. І аж вільні українські селяне-незалежники й робітники в Радянській Україні, гідно пошанували Память Великого першого з перших, Борця і Співця поневоленіх. І ті тисячі селян й робітників, які відкрили пам'ятник, не були московські, а такі українські, і зійшлися з цілою Україною добровільно, а не під багнетами. Але ясно — "Свобода" мусить плакати. "Цінності" буржуазії нищать. Хрест усунули, а поставили пам'ятник. А з усім цим усунуло раз на все всяке право чорної сотні й дармоїлів, до яких зачисляє себе й "Свобода".

Не переможу, що чорносотенну газетку вкололо в статті "Хто зрадник?", поміщений в нашій часописі, одно речення:

"На Україні зараз є тільки одне поневолення: буржуазія без рідниці нації".

З цього й вся злість "Свободи" і це ще до певної міри оправдує її. Але-ж вона наводять уривки з нашої статті,

де говориться про українські школи на Україні, і в коментарях від себе про школи не згадує ані словом. За це тикає нам в очі слова комуніста М. Скрипника, сказані на партійній конференції в Харкові. Жалюгідні чорносотенці з "Свободи" видно не знають, що тов. Скрипник, який боронить права українського трудового народу перед пережитками російського шовінізму, є для нас рідним братом, і першу ліпшу "Свободу" без вагання знищив би, щоб й сльозу не стало.

Ми надто добре поінформовані про всі події на Радянській Україні. Знаємо дуже точно і всі промови т. Скрипника, цього заслуженого старшого комуніста-революціонера. І так-же само, як він бореться з шкідливим поступком деяких невідомих пережитків великодержавного російського шовінізму, так само боремося і боротимемося ми. В соціалістичних державах ані соціального, ані національного насильства над трудовими масами не сміє бути. Коли-ж російський шовінізм, під покришкою соціалізму, хоче далі робити свою шкідливу працю, то проти нього виступають не тільки правдиві українські комуністи, але й російські та інші. Безперечно, це настільки велике і використовати його треба по-степено, бо виростає воно цимим століттями. І проти цього зла, московського шовінізму, різко й енергійно поставився зід так Російської Комуністичної Партії, як і Комуністичної Партії України. Безогляда боротьба з цим злом є першою ударною працею комуністичних партій С.С.Р.Р., про що ясно зазначено в рішеннях й постановках XII. з'їзду. Коли-ж т. Скрипник говорив про деякі русифікаторські вчинки не уряду С.С.Р.Р., а його чинників на місцях, то тільки з метою усунення цих ненормальностей. Так-же само говорив про існування російського шовінізму й т. Сталин, який не в Україні. Русифікаторські елементи не користуються в С.С.Р.Р. ніякою підтримкою центральної влади або комуністичних партій, а навпаки, суворо переслідуються ними. Недобитки великодержавного московського шовінізму в першу чергу глибоко болять комуністів — і тому вони й борються за використання його. Не треба забувати, що сотні поколінь виховувалися (насилно!) в царській Росії в дусі московського шовінізму і це — що тривало цілі віки, неможливо зникнути одного дня, або одного місяця. Немає двох думок, що ми, українські робітники-соціалісти, як би бачили з боку радянської влади або комуністичної партії вмісне русифікаторство неросійських трудових мас, то ми були би найзапеклішими ворогами такої влади. Бо в соціалістичних, робітничо-селянських республіках всім працюючим, без різниці націй, належать рівні права і вільний розвиток. Про ніяке соціальне ані національне поневолення не може бути й мови. Діло в тому, що радянська влада і комуністична партія також заважають з старими пережитками, як й ми. Довголітня революція й громадянська війна не давали змоги впорядкувати як слід внутрішні відносини в окремих республіках. До цього взялися аж по закінченню воєнного хаосу, чого доказом останні партійні з'їзди і конференції. Ніхто з комуністів не таїть, що пережитки московського шовінізму не існують.

Навпаки — вони прилюдно висказують це зло і прилюдно оголошують йому безпощадну війну, що й переводять в життя. Влада на місцях була несерйозна з соціалістичної точки погляду — і її, по закінченню війни перецинується, змінюється.

Однак вивувати в цьому радянську владу не доводиться.

Вона всіми силами бореться проти цього, щоб з корінем використувати всі ненормальності. І уривок з промови т. Скрипника та Яковліва є тільки частинною висказаних думок тих комуністів. Чорносотенна "Свобода" затіла дальший хід промови, а вирвала тільки це, що потрібно було її для збаламуцнення своїх овець і баранів. Тов. Скрипник далше сказав так:

"Не можемо обвинувачувати в цьому ані радянської влади, ані комуністичних партій, бо наміри й діла їх інші. Але ми мусимо доложити всі сили, щоб з нашіумішими в час революційного хаосу елементами, свідомими і невідомими шкідниками, покітчити. Великодержавний шовінізм, націоналізм, бюрократичний склад переселях шовінізмом Росії і зривісненх Жидів, які звичайно ніякого відношення до комуністичної партії не мають, а тільки в час хаосу були теплі місця — мусить бути знищений. Черговим завданням радянської влади і комуністичних партій, є безпощадна боротьба з цими пережитками!"

І боротьба ця ведеться. Найкращим доказом перечислювання радянських установ а також партії. Численні листи, які одержуємо ми з Радянської України, potwierджують це. Але свисток чорносотенців "Свобода" цитує уривки з промови комуністів, які сказані далеко переїд активною боротьбою з цими ненормальностями, розуміється, не відкидаючи цього, що було в нашій статті. "Свобода", пером свого неграмотного "редактора" кидається в другий бік, і замість того, щоб відповісти на наші слова і твердження, незгідно запутується в цитатах. Розуміється, ми навіть не звернули-б уваги на черговий напад чорної сотні й погромщиків, але власне виказуємо, як піло та нахабно затуманюють вони свої стада. Народна приповідка каже: "Говорила небіженка до самої смерті"... Нехай-же говорить й "Свобода", до смерті недалеко її. За це ми, молоді, повні життя й віри українські робітники, зовсім свідомі що в радянських республіках не усунені ще всі зла та ненормальності, але значно, що вони усуваються по-степено, кажемо: "Хай живе національне і соціальне поневолення буржуазії й дармоїлів — чорносотенців всіх націй! Хай живе рівність і воля всіх трудових націй! Україна є і Україна буде! Але Україна радянська, робітничо-селянська, вільна від всіх напастей старих пережитків великодержавного московського і жовто-блакитного українського шовінізму! Хай живе безпощадна боротьба-радянської влади і комуністичних партій з цим великим, старим злом!"

Ми віримо, що інакше бути не може. Недалеко той день, як закінчиться успішно боротьба свідомих робітників і селян Росії і України і на цьому фронті, на фронті боротьби з шовінізмом. Тоді буде забезпечене життя повний розвиток радянської влади і смерть національно-шовіністичних пережитків. Тоді в останнє закашлять дряхлим голосом стара грішниця "Свобода".

А покищо — ми так-же само будемо боритися тут з усіми напастями міжнародного шовінізму, в тім числі й сліпого українського. Бо ми боремося за визволення всіх працюючих (не дивлячись на нації) з капіталістичного ярма, а шовінізм — це зброя капіталу й буржуазії. Тому смерть йому!

З. М.

Франція висилає півофіційну місію до Росії.

Французький сенатор де Муді вибирається з неурядовою політичною місією до С.С.Р.Р. Це вже є п'ята місія з ряду, яка має іхати навізувати контакт з Радянськими Республіками.

Товариші! Відновляйте передплату на "Українські Робітничі Вісті".

ПОДОРОЖ ШКІЛЬНОЇ МОЛОДІ З КИЇВА НА МОГИЛУ ШЕВЧЕНКА.

В київській "Більшовику" читаємо:
 Довго збирались діти в подорож до Канева, але врешті всі технічні перешкоди були усунені і 16 липня під спів "Інтернададу" і "Заповіту" на пароплаві "Чехія" весела юрба дітей рушила до Канева.

На другий день виглянуло сонечко, всі вже були в Каневі і вирушили до могили. Ось і могила, схвильовані діти лізуть на гору. У деяких на очах сльози.

Починається після виробленої програми шанування пам'яті великого Кобзаря, котре складалось з промов, деклямавання та співів у виконанню київського Співочого Т-ва "ГУХ" під керівництвом т. Левницького; велично дунів "Заповіт", широко розлягався "Інтернаціонал" у виконанню 600 золотих, прибувських вклонитись дорогої могили.

Чудесне коротеньке слово сказав учень Тарасенко, який головним чином був душею по організації цієї незабутньої подорожі.

Діти деклямували вірші з "Кобзаря", та свої власні — присвячені батькові Тарасови.

Яскраво помічалось, що діти шанують Тараса, як борця за визволення не тільки українського кріпака з панського ярма, а як борця за визволення пролетаріату всього світа зід влади гнобителів.

Скінчилось свято концертною виставою у виконанню т-ва "ГУХ". Майже цілий день всі прибувші провели біля могили. Зовсім смеркло. У вечері пароплав з співами вирушив до Києва.

Всі трудніші подорожі буди непомітні супроти того піднесеного настрою, який весь час панував серед мандрівників. На довго у дтей залишались у пам'яті ці незабутні хвилини.
 Один з мандрівників.

ЧИТАЙТЕ! — ЧИТАЙТЕ!

УКРАЇНСЬКІ ЩОДЕННІ ВІСТІ

Однією частиною в Зауцненні Держав, який в дійсності заступає інтереси працюючого ладу. Виходить кожного дня окрім неділя.

Обов'язком кожного українського робітника є стати передплатником цього часопису. В нім ви знайдете цікаві вісті з цілого світа, як також політично наукові статті, розвідки, дописи і т. п.

Передплата на рік \$7.00.

Пішіть сейчас на слідуючу адресу:

UKRAINIAN DAILY NEWS
 502 East 11th Street
 New York, N. Y.

НОВА КНИЖКА!

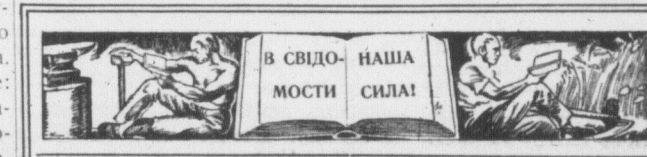
Вже вийшла з друку і продається дуже потрібна для кожного робітника книжка Карла Маркса п. н.:

НАЙМАНА ПРАЦЯ І КАПІТАЛ

Переклад з нового німецького видання під редакцією В. Сімовича. Обнімає 74 сторінок друку меншого формату і коштує лише 20 центів.

Замовлення і гроші посилайте на адресу:

UKrainian Labor News
 Cor. Pritchard & McGregor
 Winnipeg, Man.

НОВА ЦІННА КНИЖКА!

Ми дістали з Європи дуже цінну книжку для кожного свідомого українського робітника і фермера, написану А. Богдановим, п. н.

Початковий Курс Політичної Економії

(В ПИТАННЯХ І ВІДПОВІДАХ)

Є це перша того рода книжка в українській мові. Книжка має 127 сторін дрібного друку в самих питаннях і відповідях. Неодні робітничі, що читав вие матеріали про політичну економію з інших книжок і не міг всео зрозуміти, має тепер спомогу вирішити незрозуміле, бо в цій книжці є 300 рідних питань в обсягу політичної економії і довші або коротші відповіді на них.

ЦІНА КНИЖКИ 50 ЦЕНТІВ.

Замовлення і гроші посилайте на адресу:

UKRAINIAN LABOR NEWS
 COR. PRITCHARD & MCGREGOR STS.,
 WINNIPEG, — MANTOVA, — CANADA.

"КОСМОС"

УКРАЇНО-АМЕРИКАНСЬКЕ ВИДАВНИЧЕ ТОВАРИСТВО

Досі вийшли з друку слідуючі книжки Видавничого Товариства "Космос":

- ТЕОРІЯ ІСТОРИЧНОГО МАТЕРІАЛІЗМУ. (Н. Бухарин.) 325 сторін \$2.00
- НАРЛ МАРКС. ЙОГО ЖИТТЯ І ДІЯЛЬНІСТЬ. (Ю. Стеклов.) 112 сторін 25
- ЧЕРВОНА ЗОРЯ (УТОПІЯ). (А. Богданов.) Друге, переглянуте видання. Переклад Ост. Нитки, ілюстрації Ів. Бабія. 160 сторін. 25
- ПОРАДНИК УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ. (Проф. О. Синявський.) 150 сторін 35
- МАТЕРІАЛІЗМ—ФІЛОСОФІЯ ПРОЛЕТАРІАТУ. (Горев.) 112 сторін 25
- ЗАРОБІТНА ПЛАТА, ЦІНА І ЗИСК. (Карл Маркс.) 20

Замовлення на ці книжки разом з грішми посилайте до:

UKRAINIAN LABOR NEWS
 Cor. Pritchard & McGregor Sta. — Winnipeg, Man.